

OCZYWISTY (15) ai

o jasne.

sg *N m* oczywisty (3). ◇ *f N* oczywistå (1). ◇ *n N* oczywist(e) (2). ◇ *A* oczywisté (2); -é (1), -(e) (1). ◇ *L* oczywistym (1). ◇ *pl G* oczywistych (4). ◇ *A subst* oczywisté (2); -é (1), -(e) (1).

Sł stp: oczwisty, *Cn* notuje, *Linde XVIII w.*

1. *Taki, którego widzi się bezpośrednio, osobiście, na własne oczy; widoczny; visibilis* *Mącz* (2) : *Vel invisibilis gratiae visibilis forma*. Nie widomey łaski widomy á oczwiłty xtalt *Mącz* 363c; *CzechEp* 309.

2. *Taki, o którym się wie na pewno, niewątpliwy* (3) : *GostGosp* 68; przodkowie nálzy na oczywíté częłto łzli niebelbezpieńłtwå dla téy Rzeczypołłpółitáy *OrzJan* 16.

Wyrażenie: »oczywisty dowod« (1): *Mathema* [...] *Latine Disciplina*. Nauká pewne á małem oczywíté dowody álbo okazanie máyåca/ yåko yełt *Geometria, Arithmetica* [!] *Musica, Astronomia* *Mącz* 211c.

3. *Ten, który widział coś na własne oczy; oculatus* *Mącz*, *Cn* (6) : *Oculus*, Ołłtrego wzroku/ baczny/ oczwiłty. *Mącz* 259c.

Wyrażenie: »oczywisty świadek« = *oculatus testis* *Mącz* (5); *Mącz* 259c; świadectwå tákowe nie máią bydź wåżné, tylko od oczywítych świådków, y to tákich, którzyby do tego obyczåiem wysłzáy opifånym pozwáni byli. *SarnStat* 708, 579, 614 [2 r.].

4. *Taki, który jest spełniony osobiście* (4) : tych czålów pan Bóg nie dáie królów przez oczywíté powołånié/ iåko pierwéy: åle *per inspirationem fuam* *SarnStat* 18.

Wyrażenia: »oczywiste świadectwo« = *obecność* (1): *Niegodzi* łię też milczeniem opułłć trzećiego dziwu/ ktory łię tegoż czålłfu przy iåwnym y oczywítym łwiådictwie wiela ludzi tráłł. *StryjKron* 350.

»oczywiste zeznanie« (1): *Aby* relacia łluzebnika abo voznego pod ktoremikolwiek *acti* abo *Xięgami* vcziniona około kładzenia pozwv abi tak vazela iåko oczwiłte zeznanie tego łluzebnika *ComCrac* 17.

Szereg: »oczywisty albo ustny« (1): *Repraesentatio*, *Oczwiłte* álbo yłłtne okazanie *Mącz* 431b.

Cf OCZWISTNY, OCZYWISNY